

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08042024-7367

Volume: 8

Issue: 4

Month: April

Year: 2024

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 09.01.2024

Accepted: 16.03.2024

Published: 01.04.2024

Citation:
Kalaiselvan, P., &
Thilakavathi, R. (2024).
Flowers in the Life of
the People in Akananuru.
*Shanlax International
Journal of Tamil
Research*, 8(4), 129–134.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i4.7367](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i4.7367)

*Corresponding Author:
thilakathilakavathi20@
gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Flowers in the Life of the People in Akananuru

P. Kalaiselvan

*Assistant Professor, Department of Tamil Studies
Government Arts College (Grade-I), Ariyalur, Tamil Nadu, India
(Affiliated to Bharathidasan University)*

R. Thilakavathi

*Full Time Ph.D. Scholar, Department of Tamil Studies
Government Arts College (Grade-I), Ariyalur, Tamil Nadu, India
(Affiliated to Bharathidasan University)*

<https://orcid.org/0009-0000-2250-6836>

Abstract

The life of Tamils is in harmony with nature. Sangam literature is a great repository of Tamil culture. Akananuru, one of the works of Sangam literature, is rich in unlimited natural resources. Trees, plants, creepers and flowers are found in most of the poems in descriptions of nature. The most important of the descriptions of nature is the flowers. The fragrance of these flowers attracts everyone. In the poems of the Ahananuru we find the natural fragrance of the flowers, their uses, the seasons in which they bloom and the women who adorned the flowers on their heads.

Keywords: *Akananuru, Sangam Literature, Ambal Flower, Kandhal Flower, Kuvilai Malar*

References

1. Subramanian, S.V, Sangam Ilakiyam, Ettuthogai Akananuru Thelivurai, Meiyappan Publications, Chidambaram, 2009.
2. Venkatesan, R., Solpanpattu Adayalam, New Century Book House (P) Ltd., Ambattur, Chennai, 2018.
3. Balasubramanian, K.V., Sangam Ilakiyam Ettuthogai, Pattupattu, New Century Book House, Ambattur, Chennai.
4. Venkataswamy Nattar, N.K. Akananuru Moolamum Uraiyum, Sarada Publications, Chennai, 2019.
5. Shakilabanu, C, Akananuru Vazhviyal Kalanjiam, MJ Publications, Trichy, 2021.
6. Jagadeesan, R., Akananuru Aaivukovai Muthal Nangu Thoguthi, Kurinji Publications, Ambur, 2011.

அகநானூற்றில் மக்கள் வாழ்வியலில் மலர்கள்

முனைவர் பெ. கலைச்செல்வன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி (நிலை-1), அரியலூர்
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் இணைவு பெற்றது)

ரா. திலகவதி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத் துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி (நிலை-1), அரியலூர்
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் இணைவு பெற்றது)

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழர் வாழ்வு இயற்கையோடு இயைந்ததாகும். இயற்கையைப் பேணுவதும் போற்றுவதும் தமிழர்தம் தொன்றுதொட்ட வழக்கம் தமிழரின் பண்பாட்டை விளக்கும் மாபெரும் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது சங்க இலக்கியம். சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றில் எல்லையில்லா இயற்கை வளம் மிகுந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. அகநானூற்றில் மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், மலர்கள் போன்ற இயற்கை வர்ணனைகள் பெரும்பாலான பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இயற்கை வர்ணனைகளில் முக்கியமானவை மலர்கள். மலர்களின் நறுமணம் அனைவரையும் கவரக்கூடியது. அவ்வகையில் இயற்கையாக மணம் தரும் மலர்களையும் அவற்றின் பயன்களையும், அவை மலரும் பருவநிலைகளையும், மலர்களைப் பெண்கள் தலையில் சூடி மகிழ்ந்ததையும் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் காண முடிகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், அகநானூறு, திறனாய்வு, மலர்கள்

முன்னுரை

சங்ககால மக்கள் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்தனர் என்பதைப் புலவர்கள் சங்க இலக்கிய பாடல்கள் மூலம் பாடியுள்ளனர். சங்ககால மக்கள் வாழ்க்கையை அகம், புறம் என இருகூறுகளாகப் பிரித்து அகவாழ்வு எப்படிப் புறத்தோடு ஒன்றி நிற்கின்றது என்பதை அறிந்திருந்தனர். நிலத்தை நானிலமாகப் பிரித்து ஐந்தாவதாகப் பாலையும் சேர்த்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் அந்நிலப்பகுதியில் சிறந்து விளங்கும் பூ அல்லது மரத்தின் பெயரைச் சூட்டி. ஒவ்வொரு அகத்திணைப் பாகுபாட்டிற்கும் ஒரு புறத்திணைப் பாகுபாடு உண்டெனக் கண்டு அப்புறத்திணைக்கும் பூக்களின் பெயரிடட்டுள்ளனர்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட சங்க இலக்கியங்களில் காணும்

மலர்களில் இன்று நாம் சில மலர்களை பற்றி மட்டுமே அறிந்திருக்கிறோம். மலர்களின் நிறம், வடிவம், நாற்றம் முதலான பல தன்மைகளைப் புலவர்களின் சொல்லாட்சிக் கொண்டு அறிய முடிகின்றது.

முல்லைப்பூ, ஆம்பல்பூ, நறவம் பூ, குவளை மலர், காந்தள் மலர், நெய்தல் பூ, கொன்றை பூ, இலவம்பூ, குறிஞ்சி பூ, வாகை பூ, வெண்கடம்ப பூ, பீர்க்கம் பூ, புன்கம் பூ, கருவிளை பூ, பிடவம் பூ, அத்தி பூ, வேங்கை பூ என எண்ணற்ற மலர்கள், மலர்கள் பற்றிய சான்றுகள் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சில பூக்களை பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆம்பல் மலர்

அல்லி அல்லது ஆம்பல் என்பது நீரில் வளரும் ஒரு வகை கொடியில் பூக்கும்

மலரின் பெயர் ஆகும். இக்கொடியை குளம், பொய்கை, நீர்ச்சுனைகளிலும் மெதுவாக ஓடும் ஆறுகளிலும் காணமுடியும். அல்லி இனத்தில் 50 வகையான கொடிகள் உள்ளன. அல்லி இரவில் மலர்ந்து காலையில் குவியும் மலர் ஆகும். பாரி அரசன் கபிலரோடு வாழ்ந்து வந்தான். பழக்கிய பறவைகளைக் கொண்டு வயலில் விளைந்த நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவரச் செய்து சமைத்து, ஆம்பல் மலரைப் பொரியலாக்கி உண்ட செய்தியினை,

**உலகுடன் திருதரும் பலர் புகழ் நல்லிசை
வாய்மொழிக் கபிலன் சூடி, சேய்நின்று
செழுந்செய் நெல்லின் விளைகதிர் கொண்டு
தடந்தாள் ஆம்பல் மலரொடு கூட்டி**

(அகம், பா. 78: 15-18)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் அடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

**எவ்வளை! எம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியல் மேவந்த சீறடித் தாமரை
அல்லிசேர் ஆயிதழ் அரத்துத்தோய்த்
தவைபோகக்**

**கல்உறின் அவ்வடி கறுக்குற அல்லவோ?
(கலி பா. 13: 10-13)**

என்ற கலித்தொகை பாடலில் தலைவன் தலைவியிடம் ஒளி வீசும் வளையல் அணிந்த பெண்ணே! என்னோடு நீ வந்தால், தாமரை, அல்லி இதழ்களைப் போன்ற உன் மெல்லிய காலடிகள், கல்லில் பட்டு தாமரையின் இதழ்களில் அரக்கு நிறம் பூசியது போல் கறுத்துவிடும், என்று கூறுவதைக் கலித்தொகை பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. சங்க காலத்தில் பெண்களுக்கு ஒப்புமையாக ஆம்பல் மலரினை உவமைப்படுத்தி உள்ளனர். தற்காலத்தில் ஆம்பல் மலர் அல்லி மலர் என அழைக்கப்படுகிறது.

முல்லைப்பூ

முல்லைப்பூ பெண்கள் தலையில் சூடக் கூடிய பூ வகைகளில் ஒன்றாகும். முல்லைப் பூவினை தலையில் சூடிக்கொண்டு, அதன் மணத்தை முகர்ந்தாலே மணத்தெளிவு உண்டாகும் என்று கூறப்படுகிறது. முல்லை

என்னும் சொல் முல்லைப்பூ, முல்லைநிலம், அகத்திணையில் முல்லைத்துறை முதலானவற்றைக் குறிக்கும். முல்லைப்பூ சங்க இலக்கியங்களில் முதன்மையான இடம் வகிக்கக்கூடிய மலராகும். முல்லைமலர் மணம் வீசுவது போன்று தலைவியின் நெற்றியானது மணம் வீசுகிறது என்ற உவமை, பல பாடல்களில் காணப்படுகிறது.

பொருள் தேடிப்பிரிந்து சென்ற தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்புவதாகக் கூறிச் செல்கின்றான். முல்லைப்பூக்கள் கார் காலத்தில் மலர தலைவியானவள் தலைவன் கூறிச் சென்ற காலம் வந்தும் வரவில்லையே! என்று ஏங்கி தவிக்கும் செய்தியினை,

**மண்கண் குளிர்ப்ப, வீசித் தண்பெயல்,
பாடுஉலந் தன்றே, பறைக்குரல் ஏழிலி,
புதல்மிசைத் தளாவின் இதழ்முள் செந்தனை
நெடுங்குலைப் பிடவமொடு ஒருங்குபிணி அவிழ்,
(அகம் பா: 23(-4))**

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

**இளமை பாரார் வளம் நசைஇச் சென்றோர்
இவணும் வாரார் எவணரோ? என
பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகு முகை இலங்கு எயிறு ஆக
நகுமே தோழி நறுந்தன் காரரே**

(குறு - 126)

என்ற குறுந்தொகைப்பாடலில் இளமையின் அருமையை எண்ணிப் பார்க்காமல், பொருள் மீது ஆசைப்பட்டுத் தலைவன் என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றார். அவர் இன்னும் இங்கு வரவில்லை. மழையினால் நன்கு வளர்ந்த முல்லைக் கொடியின் வரிசையாகத் தொகுக்கப்பட்ட அரும்புகளைத் தன் ஒளியுடன் விளங்கும் பற்களாகக் கொண்டு, நறுமணம் மிக்க குளிர்ந்த கார்காலம், அவர் எங்கு இருக்கிறாரோ? என்று கேட்டு என்னைப் பார்த்துள்ளீர் நகையாடுகிறது என்ற செய்தியினைக் குறுந்தொகை பாடல்மூலம் அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் மூலம் முல்லைப்பூ கார்காலத்தில் பூக்கும் பூவாகத் தெரிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

நறவம் பூ

நறவம் பூ கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கும் பூ ஆகும். சங்ககால மகளிர் குவித்து விளையாடிய மலர்களில் ஒன்று நறவ மலர். அம்மலர் நறுமணம் கொண்ட மலராகும். இந்த மலர் சிவப்பு நிறத்தைக் கொண்டது. நீண்ட அக இதழ்களைக் கொண்டது. தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் தேடச் செல்கிறான். அவன் தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுகிறான். குவளை மலரின் கருத்த இதழ்களைப் போன்ற தலைவியின் கண்கள் தலைவனை நினைத்துநினைத்து நீர் நிறைந்ததால் ஈரமாகிப்போன இமைகள், நறவம்பூவின் சிவந்த இதழ்களைப் போல் சிவந்து போய் இருக்கும் என்று புலவர் பாடியுள்ளார். இச்செய்தியினை,

**மறவல் ஓம்புமதி, எம்மே நறவின்
சேயிதழ் அனைய ஆகிக் குவளை
மாயிதழ் புரையும் மலர் கொள் ஈர்இமை**

(அகம் பா.19: 9-11)

என்ற அகநானூற்று பாடல்மூலம் காணமுடிகிறது.

குவளை மலர்

குவளை மலர் அல்லது வெள்ளை அல்லி என இந்த மலர் அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு வகை நீர்த் தாவரமாகும். இது குளத்தில் பூக்கும் மலர் வகை ஆகும். குவளை மலரானது நெய்தல் நிலத்திற்கு உரிய மலராகும். குவளை மலர் மக்கள் தலையில் சூடியுள்ளனர். குவளை மலரினைப் பெண்களின் கண்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

**தெள்நீர்க்கு ஏற்ற திரன் காற் குவளைப்
பெருந்ததை சிதைக்கம், அமையா, பருந்து பட,
வேத்து அமார்க் கடந்த வென்றி நல்வேல்
குருதியோடு முயல்வந்தன்ன நின்
அரிவேய உண்கண் அமர்ந்து நோக்கே?**

(அகம் பா 27:13-17)

தோழி தலைமகட்குக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்த பாடலில் தலைவியைவிட்டுத் தலைவன் போர்க்களத்திற்குச்

சென்றுவிடுவானோ என தலைவி வருந்துகிறாள். அவளிடம்தோழிதேன் உண்டாகத் தெளிந்த நீரை ஏற்ற திரண்ட காம்பினையுடைய குவளை மலரின் அழகினைப் போன்ற செவ்வரி போன்ற பரந்த மையுண்ட உண்கண்கள் தலைவனை எங்கும் போகவிடாது எனத் தோழி கூறுகிறாள். இச்செய்தியினை மதுரை கணக்காயனார் இயற்றிய அகநானூறு பாடல்மூலம் அறியமுடிகிறது.

ஆ அன்ன வல்வின் தாஅய்

வைவால் ஓதி மையனால் ஏயப்பத்

தாதுவறு குவளைப் போதுபணி அவிழ

(அகம் பா:125 5-6)

என்ற பரணர் பாடிய அகநானூற்றுப் பாடலில் கூர்மையான வாலினையுடைய ஒந்தியின் கருமையான தாடியை ஒத்த பூந்தாதுகள் மிக்க குவளையின் மொட்டுக்கள் மலர்ந்து காணப்படும் என்று குவளை மலரின் செய்தியினை அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

காந்தள் மலர்

தமிழிலக்கியத்தில் போற்றப்படும் அழகிய பூ காந்தள் மலர் ஆகும். இப்பூ தமிழ்க் கடவுள் முருகனுக்குரிய பூவாகக் கருதப்படுகிறது. மழைக் காலத்தில் வேலியோரத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் இக்காந்தளைச் சிற்றூர்களிலும் வயற்புறங்களிலும் வாழும் மக்கள் நன்றாக அறிந்து இருப்பர். இதற்குப் பல பெயர்கள் தமிழ்நாட்டில் உண்டு. எல்லாம் காரணப் பெயர்கள் கார்த்திகைப் பூ, காக்கைமூக்குச் செடி என்றும் தற்காலத்தில் வழங்குகின்றனர். ஒலிக்கின்ற மழை பொழிந்தமையால் பயன்மிக்க முல்லை நிலத்தில் மிக்க சினமுடைய பாம்பின் படம் மேல் நோக்கினாற் போன்று குளிர்ந்த காந்தள் பூவின் மொட்டுக்கள் மணங்கமழுமாறு கட்டவிழ்த்து மலர்ந்திருந்தன என்ற செய்தியினை,

வெஞ்சின அரவின் பைஅவந் தன்ன

தண்கமழ் கோடல் தாதுபிணி அறிவு

(அகம் பா: 154 6-7)

என்ற அகநானூறுப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

மகளிர் கைகூப்பித் தொழுவதுபோல் நிமிர்ந்த நிலையில் காந்தளிதழ்கள் காணப்படுகின்றன என்று

“கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோல் எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்

(கலி: 40 ஊ11-12)

கலித்தொகை பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. கார்காலத்தில் மழை பொழிந்ததும் திடீரென்று கிளம்பி மேலே அழகிய பூவோடு தோன்றுவதால் ‘தோன்றி’ என்றும் ‘மேல்தோன்றி’ என்றும் காந்தள் மலர் அழைக்கப்படுகிறது.

நெய்தல் பூ

கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் நெய்தல் திணை என்று கூறப்படும். கடல் சார்ந்த இடங்களில் நெய்தல் செடி காணப்படுகிறது. கடலோரங்களில் கழிகளில் நெய்தல் செடி காணப்படுவதாகச் சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன.

“இருங்கழி மலர்ந்த கண்போல நெய்தல் கமழிதழ் நாற்றம் அமிழ்தென நசைஇத் தண்தா தூதிய வண்டினம் களிசிறந்து”

அகம் பா. 770 4-6)

என்ற அகநானூறு பாடலில் வண்டு கழியில் பூத்திருக்கும் நெய்தல் பூவின் மணத்தோடு தேன் அமிழ்தை உண்ட வண்டினம் களிப்பு மயக்கத்தில் பறக்க முடியாமல் கிடக்கும் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

பொன்னிறக் கொன்றையுடன் புண்ணைப் பூக்கள் உதிர்ந்து ஓவியம் வரைந்தாற் போல் அழகு செய்யும் கடற்கரைச் சோலையின் துறைசேர் வயலில் விளைந்த நெய்தல் பூவை மகளிர் தங்கள் தழையாடையுடன் ஒப்பனை செய்து கொள்ளும்படியான அழகுமிக்க பாண்டியரது பழமை வாய்ந்த கோடியக்கரை என்ற செய்தியினை,

“கானல்அம் பெருந்துறைக் கடினி மாநீர்ப் பாசடைக் கலித்த துணைக்கால் நெய்தல் விழவுஅணி மகளிர் தழைஅணிக்கு ஊட்டும்”

(அகம் பா: 70 10-10)

என்று அகநானூற்றுப் பாடல் அடிகள் எடுத்து கூறுகின்றன.

“நெய்தல் பாசடை புரையும் அஞ்செவிப் பைதல் அங் குழவி தழ்கி ஓய்யென”

(நற் பா: 47 3-4)

என்ற நற்றிணை பாடலில் புலி ஆண் யானையைக் கொன்றுவிட்டது அதனை எண்ணிக்கொண்டு பெண் யானை நடமாட்டம் இல்லாமல் வருத்தத்தோடு நின்று கொண்டிருந்தது. பசுமையான நெய்தல் இலை போல் காதுகளைக் உடைய தன் குட்டியுடன் நின்று கொண்டிருந்தது. என்ற நற்றிணைப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. நெய்தல்செடி சிவப்பு, நீலம், கருநீலம், ஆகிய நிறங்களுடைய பூக்கள் கொண்டவையாக இருக்கும் அதில் கருநீல நிறமுடையதையே நெய்தல் என்று சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

இலவம் பூ

சங்க இலக்கியத்தில் பாடப்பட்ட அழகிய நிறமுள்ள பூக்களுள் இலவம் பூ முக்கியமானது. இலவ மரம் சங்க இலக்கியத்தில் பல பாடல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மரம் பெரிய மரமாக வளருகிறது. இலையுதிர் காடுகளில் காணப்படும். இலவ மரத்தை அதன் பூவைக் கொண்டு எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். இதன் பூ பொதுவாகக் கருசிவப்பாகக் காணப்படும். இளஞ்சி வப்பாகவும் காண்பதுண்டு. உள்குவிந்த கிண்ணம்போன்ற உருவுடைய இதன் பூவை ஒரு முறை பார்த்தால் மறக்க முடியாது. வெயிற்காலத்தில் இம் மரம் பல நாட்கள் இலையின்றித் தோற்றமளிக்கும். அக்காலத்தில் இலையில்லாத கிளை முழுவதும் வரிசை வரிசையாகப் பூக்கள் இலவ மரத்தில் காணப்படுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். இலவின் பூவைப் பற்றிச் சங்கநானூற்றுப் பாடல்களின் மூலம் காணமுடிகிறது. பெருவிழா எடுத்த பழம்பெருமை சான்றோர் மூதூரில் ஏற்றப்பட்டுள்ள நெய்தல் விளக்குகளிலிருந்து

விழும் கூடரைப் போல இருக்கும் விழுந்தவை போக எஞ்சியுள்ள மலர்கள் விடியற் காலையில் வானத்தில் தோன்றும் விண்மீன்களைப் போலக் காட்சி தரும். இலைகளே இல்லாமல் மொட்டுகளும் மலர்ந்து இருக்கும் இக்காட்சி கார்த்திகை நாளில் பெண்கள் ஏற்றிய விளக்குப் போன்று அழகாக இருப்பதை,

**அருஞ்சரக் கவலைய அதர்படு மருங்கின்,
நீள்அரை இலவத்து ஊழ்கழி பல்மலர்,
விடிவுத் தலைக்கொண்ட பழுவிரல் மூகார்,
நெய்உமிழ் கூடரின் கால்பொரச் சில்கி,
வைகுறு மீனின் தொன்றும்
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரவே?**

(அகம் பா: 17 17-22)

அகநானூறு பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

இயற்கையின் அதிசயங்களுள் அழகானது மலர்கள். மலர்கள் மனித வாழ்வின்மீண்டும் பிரிக்க முடியாதவையாகும். அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறைவிடத்திற்கு அப்பாற்பட்டு மனிதமனம் நிறைவடைவதற்கு வேறு தேவைகளும் உண்டு. அவற்றுள் இன்றியமையாதது அழகுணர்ச்சியாகும். கற்பனைக்கு எட்டாத வகையில் வடிவங்களும், வண்ணங்களும், மணங்களும் கொண்டு அழகின் முழு உருவாய் மலர்கள் தோற்றம் தருகின்றன. அம்மலர்களின்

நறுமணம் அனைவரையும் கவரக்கூடியது. இயற்கையாக மணம் தரும் மலர்களையும், அவற்றின் பயன்களையும், மலரும் பருவநிலைகளையும், மலர்களைப் பெண்கள் சூடி மகிழ்ந்ததையும் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் உள்ள செய்திகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. சுப்பிரமணியன், ச.வே, சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை அகநானூறு தெளிவுரை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
2. வெங்கடேசன், இரா, சொல்பண்பாட்டு அடையாளம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை, 2018.
3. பாலசுப்ரமணியன், கு.வே.(உ.ஆ), சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை.
4. வேங்கடசாமி நாட்டர், ந.மு.(உ.ஆ), அகநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 4, 2019.
5. கிலாபானு சி, அகநானூறு வாழ்வியல் களஞ்சியம், திருச்சி எம்.ஜே.பதிப்பகம், 2021.
6. ஜெகதீசன், இரா, அகநானூறு ஆய்வுக் கோவை, முதல் - நான்கு தொகுதி, குறிஞ்சிப் பதிப்பகம், ஆம்பூர், 2011.